

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1490-ҳадис

1490/3677 عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنِّي لَوَاقِفٌ فِي قَوْمٍ، فَدَعُوا اللَّهَ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَدْ وُضَعَ عَلَى سَرِيرِهِ، إِذَا رَجُلٌ مِنْ حَلْفَيِّيْ قَدْ وَضَعَ مِرْفَقَهُ عَلَى مَنْكِيْ
يَقُولُ: رَحْمَكَ اللَّهُ، إِنْ كُنْتُ لَأَرْجُو أَنْ يَجْعَلَكَ اللَّهُ مَعَ صَاحِبِيْكَ، لَأَنِّي كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كُنْتُ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَقَعْلُتُ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَانْطَلَقْتُ وَأَبُو بَكْرٍ
وَعُمَرُ. فَإِنْ كُنْتُ لَأَرْجُو أَنْ يَجْعَلَكَ اللَّهُ مَعَهُمَا، فَالْتَّفَتْتُ، فَإِذَا هُوَ عَلَيِّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ.

1490.3677. Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Одамларнинг орасида турган эдим, Умар ибн Хаттобнинг ҳаққига дуо қилишди. У киши чорпоясига ётқизиб қўйилган эди. Бир киши ортимда туриб, тирсакларини елкамга қўйиб олиб, (Умарга): «Аллоҳ таоло сизни раҳматига олсин! Аллоҳ сизни икки соҳибингиз билан бирга қилишини умид қиласи қилишди. У киши чонки мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Абу Бакр ва Умар билан бирга эдим...», «Абу Бакр ва Умар билан бундай қилдим», «Абу Бакр ва Умар билан бирга йўлга чиқдик...» деяётганларини кўп бора эшитар эдим. Шунинг учун ҳам Аллоҳ сизни у иккови билан бирга қилишини умид қиласидим», деди. Бундай ўгирилиб қарасам, у Алий ибн Абу Толиб экан».

Манба: hadis.islom.uz

